

[PDF udgave \(739 KB\)](#)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EUK	15. april 2004

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 23. april 2004 –
dagsordenspunkt rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 26.-27. april 2004 –
vedlægges Fødevarerministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på
dagsordenen.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
8. kontor

AKTUELT NOTAT

Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 26.-27. april 2004

1. Forslag til Rådets forordning om beskyttelse af dyr under transport og relaterede foranstaltninger og ændring af direktiverne 64/432/EØF og 93/119/EØF.
KOM (2003) 425
Vedtagelse
side 4
2. Kommissionens arbejdsdokument om udkast til aftale mellem De Europæiske Fællesskaber og Rusland angående samarbejde på veterinærområdet
Status for forhandlingerne
side 4
3. Forslag til Rådets beslutning om tilladelse til markedsføring af suktermajs af genetisk modificeret Bt11-majs som et nyt levnedsmiddel eller en ny levnedsmiddelingrediens i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97.
KOM (2004) 10
Vedtagelse
side 6
4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i vegetabiliske og animalske produkter.
KOM(2003)117
Politisk enighed
side 10
5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om krav til foderstofhygiejne.
KOM (2003) 180
Politisk enighed
side 16
6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om offentlig foderstof- og fødevarekontrol.
KOM (2003) 52
Vedtagelse (formentlig a-punkt)
side 27
7. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om materialer og genstande bestemt til at komme i berøring med fødevarer.
KOM (2003) 689
Vedtagelse (formentlig a-punkt)
side 34

8. Forslag til Rådets direktiv om dyresundhedsbestemmelser for import til og transit gennem Fællesskabet af visse levende hovdyr og om

- 9.** Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse.
KOM (2003) 456
Vedtagelse (formentlig a-punkt)
- side 40*
- 10.** Forslag til Rådets forordning om ændring af Forordning (EF) nr. 3069/95 om en EF-observatørordning for Fællesskabets fiskerfartøjer, som fisker i det område, som reguleres af Organisationen for Fiskeriet i Det Nordvestlige Atlanterhav (NAFO).
KOM (2003) 611
Vedtagelse (formentlig a-punkt)
- side 43*
- 11.** Forslag til Rådets forordning om fastlæggelse af den maksimale årlige fiskeriindsats for så vidt angår visse fiskerizoner og visse fiskerier.
KOM (2004) 166
Vedtagelse (formentlig a-punkt)
- side 44*
- 12.** Forslag om ændring af forordning (EF) nr. 2287/2003 om fastsættelse for 2004 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger
KOM (2004) 224
Vedtagelse (formentlig a-punkt)
- side 46*

**NOTAT OM RÅDSMØDE (LANDBRUG OG FISKERI)
den 26. – 27. april 2004**

- 1. Forslag til Rådets forordning om beskyttelse af dyr under transport og tilhørende handlinger samt ændring af**

Der henvises til særskilt aktuelt notat fra Justitsministeriet.

2. Kommissionens arbejdsdokument om udkast til aftale mellem De Europæiske Fællesskaber og Rusland angående samarbejde på veterinærområdet

Nyt notat.

Baggrund

Kommissionen har i Potsdamgruppen (samarbejdsgruppe mellem Kommissionen og medlemslandene om tredjelandaftaler) fremlagt udkast til en aftale mellem De Europæiske Fællesskaber og Rusland angående samarbejde på veterinærområdet.

Kommissionen angiver sin partnerskabsaftale (PCA) med Rusland undertegnet den 24. juni 1994 som grundlag for udkastet til aftalen.

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 26.-27. april 2004 med henblik på orientering om status for forhandlingerne med de russiske myndigheder.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Det vurderes, at nærheds- og proportionalitetsprincippet er overholdt, idet en fælles veterinæraftale mellem EU og Rusland må anses for ønskelig som grundlag for handelen mellem Rusland og de enkelte medlemsstater i EU.

Formål og indhold

For at fremme handelen mellem Rusland og De Europæiske Fællesskaber har Kommissionen fremlagt et udkast til en veterinæraftale mellem parterne. Kommissionens udkast er udformet ud fra de erfaringer, som er indhentet gennem ækvivalensaftaler med andre lande. Der er ikke tale om en egentlig ækvivalensaftale (dvs. gensidig anerkendelse af hinandens lovgivning), men en aftale om fælles regler for handel.

4

Det er håbet, at aftalen i vidt omfang vil komme til at omfatte såvel levende dyr, sæd, æg og embryoner som fødevarer.

Udkastet indeholder blandt andet en forpligtigelse til gensidig anerkendelse af landenes status for dyresygdomme og regionalisering samt krav om, at Rusland skal integreres i Animal Disease Notification System (Informationssystemet for husdyrsygdomme) for på den måde gennem løbende information at undgå unødvendige afbrydelser i handelen.

Der har siden efteråret 2003 været en række møder med russerne ledet af Kommissionen og bistået af den såkaldte Potsdamgruppe, hvor også Danmark er

medlem. Forhandlingerne har især omfattet to forhold: 1) Indgåelse af en eller anden form for veterinærtariff mellem EU og Rusland. 2) Aftale om et fælles importcertifikat (fjerkrækød) mellem EU og Rusland **som følge af** EU's udvidelse fra 1. maj 2004. Dette var ment som en model for tilpasninger af andre certifikater.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

Gældende dansk ret

I dag bliver området i vidt omfang reguleret af en række bilaterale aftaler mellem Danmark og Rusland. Aftalerne **indeholder de** betingelser, som varer eller dyr fra Danmark skal opfylde i forbindelse med eksport til Rusland.

Konsekvenser

Der er ingen lovgivningsmæssige konsekvenser af aftalen.

Det vurderes, at der ikke er statsfinansielle konsekvenser af aftalen. Aftalen kan eventuelt medføre en langsigtet samfundsøkonomisk gevinst, hvis den medfører lettere adgang til at eksportere danske fødevarer til Rusland.

Beskyttelsesniveauet skønnes ikke at blive **ændret**, idet betingelserne i aftalen vil yde det samme beskyttelsesniveau som de allerede gældende betingelser.

Høring

Fødeveddirektoratet har afholdt informationsmøder med berørte centrale brancheorganisationer.

Sagen er endvidere drøftet i §2-udvalget den 13. april 2004. Udvalget udtrykte bekymring for, at der ikke kunne indgås en aftale inden **1. maj, og lagde vægt på, at man i givet fald kunne** fortsætte samhandlen på baggrund af eksisterende aftaler.

Tidligere **forelæggelse for Folketingets Europaudvalg**
Sagen er ikke tidligere blevet forelagt Folketingets Europaudvalg.

5

3. Forslag til Rådets beslutning om tilladelse til markedsføring af sukermajs af genetisk modificeret majs Bt11 som et nyt levnedsmiddel eller en ny levnedsmiddelingrediens i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 KOM (2004) 10

Revideret genoptryk af grundnotat af 12. marts 2004. Ændringer er markeret i marginen.

Baggrund

Kommissionen har den 28. januar 2004 fremsendt forslag til Rådets beslutning om tilladelse til markedsføring af sukermajs af genetisk modificeret majs Bt11 som et nyt levnedsmiddel eller en ny levnedsmiddelingrediens i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97.

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 7 i forordning 258/97 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser. Kommissionen forelagde den 8. december 2003 et beslutningsudkast for Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed. Komiteen afgav ikke udtalelse om beslutningsforslaget, da der ikke var et kvalificeret flertal. Danmark stemte imod med den begrundelse, at det fremgår af forordningen om sporbarhed og mærkning (1830/2003), at der skal udarbejdes regler om et system til udvikling og tildeling af entydige identifikatorer samt tekniske retningslinier for prøvetagning og analyse af GMO. På afstemningstidspunktet var sådanne regler ikke gennemført.

I overensstemmelse med proceduren har Kommissionen derfor nu forelagt et beslutningsforslag for Rådet. Rådet kan træffe afgørelse om forslaget med kvalificeret flertal inden for en frist på tre måneder. Har Rådet inden for fristen på tre måneder med kvalificeret flertal tilkendegivet, at det er imod forslaget, behandler Kommissionen forslaget på ny. Har Rådet ved udløbet af denne frist hverken vedtaget den foreslåede beslutning **eller tilkendegivet, at det er imod forslaget til beslutning**, vedtager Kommissionen den foreslåede beslutning.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er **ikke redegjort nærmere** herfor, da der er tale om gennemførelsesforanstaltninger til en allerede vedtaget retsakt.

Formål og indhold

Virksomheden Syngenta, tidligere Novartis, indgav i februar 1999 en ansøgning til de kompetente myndigheder i Holland om tilladelse til markedsføring af genetisk modificeret majs Bt11 (sukkermais) som et nyt levnedsmiddel eller en ny levnedsmiddelingrediens. Majsens skal anvendes både som hele kerner og i forarbejdet form som ingredienser.

Kommissionen videresendte den første vurderingsrapport til de øvrige medlemsstater,

6

hvorefter medlemsstaterne inden for en frist på 60 dage kunne fremsætte bemærkninger eller begrundet indsigelse i forhold til ansøgningen. Der blev inden fristens udløb fremsat begrundet indsigelse mod en godkendelse af Bt11-majs fra flere medlemsstater.

Danmark gjorde i august 2000 indsigelse mod godkendelse af Bt11-majs i henhold til novel food forordningen med henvisning til den vedtagne erklæring fra Danmark, Frankrig, Italien, Grækenland og Luxemburg om suspension af nye GMO tilladelser (moratorieerklæringen), der blev afgivet på rådsmødet (miljø) den 24.-25. juni 1999. I indsigelsen refereredes til, at moratorielandene i afventning af vedtagelsen af en regulering, der garanterer mærkning og en effektiv sporing af GMO'er og afledte produkter, ville stoppe nye tilladelser til dyrkning og markedsføring af GMO. Kommissionen har efterfølgende anmodet Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler (SCF) om en udtalelse i henhold til forordningens artikel 11. Ifølge SCF's udtalelse af 17. april 2002 er Bt11-sukkermais et lige så sikkert levnedsmiddel som konventionelle typer sukkermais.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1829/2003 om genetisk modificerede fødevarer og foder og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1830/2003 om sporbarhed og mærkning af genetisk modificerede organismer og sporbarhed af

fødevarer og foder fremstillet af genetisk modificerede organismer og om ændring af direktiv 2001/18/EF blev offentliggjort den 18. oktober 2003. I forordningerne fastsættes nye regler for godkendelse, mærkning og sporbarhed af genmodificerede fødevarer i EU.

Forordning nr. 1829/2003 om genetisk modificerede fødevarer og foder finder anvendelse 6 måneder efter offentliggørelsen, hvilket vil sige fra den 18. april 2004. Med hensyn til forordning nr. 1830/2003 om sporbarhed og mærkning gælder, at artikel 1-7 og artikel 9 (hvilket er de væsentligste artikler i forhold til sporbarhed og mærkning) først finder anvendelse 90 dage efter offentliggørelsen af et system til udvikling og tildeling af entydige identifikatorer til GMO'er, jf. artikel 13 i forordningen. Ligeledes skal Kommissionen udarbejde tekniske retningslinier for prøveudtagning og analyse, jf. artikel 9, stk. 2 i forordningen om sporbarhed og mærkning.

Kommissionen offentliggjorde den 16. januar 2004 forordning (EF) 65/2004 af 14. januar 2004 om indførelse af et system til fastlæggelse af entydige identifikatorer til genetisk modificerede organismer. Forordning 1830/2003 om sporbarhed og mærkning finder således fuld anvendelse fra den 15. april 2004.

Et udkast til Kommissionens henstilling om tekniske retningslinier for prøveudtagning og påvisning af genetisk modificerede organismer (dokument ENV/04/04) er udsendt til medlemsstaterne. Kommissionens målsætning er en snarlig offentliggørelse af disse retningslinier. I henhold til artikel 46, stk. 1 i forordning (EF) nr. 1829/2003 om genetisk modificerede fødevarer og foder skal ansøgninger, som inden den dato, fra hvilken nævnte forordning finder anvendelse, er indgivet i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 258/97, behandles i overensstemmelse med forordning (EF) nr.

7

258/97, når den supplerende vurderingsrapport, der kræves i henhold til artikel 6, stk. 3, i forordning (EF) nr. 258/97, er blevet fremsendt til Kommissionen, inden forordning (EF) nr. 1829/2003 er trådt i kraft. Da vurderingsrapporten for Bt11-majs blev udarbejdet og fremsendt til Kommissionen den 12. maj 2000, skal ansøgningen således behandles i henhold til forordning (EF) nr. 258/97.

Kommissionen fremlagde i henhold til artikel 7 i forordning 258/97/EF et forslag (SANCO/ 4421/2003-rev4) om tilladelse til markedsføring af genetisk modificeret Bt11-majs (sukkermais) som et nyt levnedsmiddel eller en ny levnedsmiddelingrediens. Forslaget var sat på dagsordenen til afstemning på mødet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 8. december 2003, hvor der dog ikke blev opnået kvalificeret flertal for forslaget. Danmark stemte imod med den begrundelse, at det fremgår af forordningen om sporbarhed og mærkning (1830/2003), at der skal udarbejdes regler om et system til udvikling og tildeling af entydige identifikatorer samt tekniske retningslinier for prøvetagning og analyse af GMO. På afstemningstidspunktet var sådanne regler ikke gennemført.

Herefter fremlagde Kommissionen i henhold til proceduren beskrevet i artikel 13 i forordning 258/97/EF et forslag til Rådsbeslutning (KOM(2004) 10) om tilladelse til markedsføring af sukkermais af genetisk modificeret Bt11-majs som et nyt levnedsmiddel eller en ny levnedsmiddelingrediens i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97.

Ifølge forslaget skal genetisk modificeret sukkermais Bt11 og levnedsmidler, der indeholder denne majs som ingrediens, mærkes i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1829/2003 og underkastes de krav til sporbarhed, der er fastsat i forordning

(EF) nr. 1830/2003 om sporbarhed og mærkning. Markedsføringen af majs kan ifølge forslaget ske fra 18. april 2004 og tilladelsen vil være gældende i 10 år.

I forslaget nævnes ingen begrænsninger i anvendelsen af Bt11-majs, hvilket betyder, at anvendelsen vil kunne ske såvel i frisk som i forarbejdet tilstand.

Afledte produkter fremstillet af Bt11-majs blev i januar 1998 af Novartis Seeds *anmeldt til fødevarebrug* i henhold til den forenklede procedure i forordning 258/97. Produktet blev vurderet som substantiallyly equivalent. Danmark kunne i sin tid tiltræde denne vurdering.

Det kan desuden nævnes, at der med dansk støtte i april 1998 blev givet tilladelse til import og forarbejdning af Bt11-majs i henhold til det daværende udsætningsdirektiv (90/220/EØF).

En senere markedsføringsansøgning, der også omfatter dyrkning, er endnu ikke afgjort. Ansøgningen blev indsendt under direktiv 90/220/EØF, hvor den ikke blev færdigbehandlet, inden det nye udsætningsdirektiv (2001/18/EF) trådte i kraft i oktober 2002. Ansøgningen er derfor efterfølgende blevet opdateret, så den opfylder kravene i det nye direktiv. Vurderingsrapporten blev fremsendt til medlemsstaterne den 29. juli 2003. Danmark gjorde i september 2003 indsigelse mod

8

markedsføringen. Ansøger har herefter fremsendt supplerende oplysninger til medlemslandenes udtalelse. Danmark **fastholdt** i februar 2004 begrundede indvendinger mod ansøgningen. **Der er endnu ikke** truffet afgørelse i sagen.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om forslaget.

Gældende dansk ret

Området er overordnet reguleret af en forordning, og dermed er reglerne umiddelbart **anvendelige i Danmark**. De enkelte beslutninger er rettet til bestemte virksomheder og umiddelbart gældende for disse.

Konsekvenser

Bt11 er godkendt til import og forarbejdning til foder m.v. En vedtagelse af forslaget vil betyde, at genmodificeret Bt11-sukkermais også kan markedsføres i Danmark som fødevare såvel i frisk, som i forarbejdet tilstand.

Fødevaredirektoratet har i forbindelse med den oprindelige ansøgning fra 1999 foretaget en sundhedsmæssig og ernæringsmæssig vurdering af Bt11-majs anendt som fødevare. Ansøgningen omfatter anvendelse af Bt11-majs såvel i frisk som i forarbejdet tilstand.

Efter den faglige sundhedsmæssige vurdering er der ikke grundlag for indsigelser mod ansøgningen. Danmark har således ikke haft sundhedsmæssige indvendinger ved anvendelsen af Bt11-majs som fødevare. Denne vurdering er bekræftet af SCF's vurdering af 17. april 2002.

Vedtagelse af forslaget vil således ikke berøre beskyttelsesniveauet.

Høring

Forslaget har været i høring i Det Rådgivende Fødevarerudvalg og § 2-udvalget.

Specialarbejderforbundet finder, at der blandt såvel befolkning som landbrug og forskere er en klar holdning om, at GMO-planter er en forkert strategi, og ser derfor ingen grund til at tillade markedsføring af disse produkter. Efter forbundets opfattelse er der ingen hverken sundheds- eller miljømæssig gevinst ved dyrkning af GMO-afgrøder. Forbundet anbefaler derfor, at der ikke gives tilladelse til markedsføring i EU af genetisk modificeret majs Bt11.

De Samvirkende Købmænd (DSK) mener på basis af udtalelserne fra SCF og Fødevarerdirektoratet, at den pågældende majs bør godkendes.

Forslaget blev endvidere forelagt § 2-udvalget på mødet 8. marts 2004.

9

Landbrugsrådet og Fødevarerindustrien anbefalede, at Bt11-majs blev godkendt til såvel fødevarerbrug som til dyrkning i EU. Man fandt, at ansøgningen om tilladelse til dyrkning burde kunne fremmes.

Danmarks Naturfredningsforening bemærkede, at man ikke fandt, at der burde åbnes for dyrkning af Bt11-majs i EU.

Sagen har på ny været forelagt §2-udvalget (landbrug) den 13. april 2004 i forbindelse med gennemgang af dagsorden for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 26. – 27. april. **Økologisk Landsforening bemærkede i den forbindelse**, at man er modstander af anvendelsen af GMO i fødevarer.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg den 12. marts 2004.

Endvidere blev der oversendt notat den 5. november 2003 til Folketingets **Europaudvalg om markedsføringstilladelsen forud for afstemningen om komité sagen (Alm. del – bilag 133).**

4. **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i vegetabiliske og animalske produkter.**

KOM (2003) 117

Revideret genoptryk af aktuelt notat af 4. december 2003. Ændringer er markeret i marginen.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2003) 117 endelig fremsendt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i vegetabiliske og animalske produkter. Forslaget er oversendt til Rådet den 14. marts 2003.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og artikel 152, stk. 4, litra b og skal

behandles efter proceduren for fælles beslutningstagen i TEF artikel 251.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) 26.-27. april 2004 med henblik på politisk enighed.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forslagets formål er at forenkle og harmonisere reguleringen af restindhold af pesticider i fødevarer og foderstoffer efter en overgangsperiode. Forslaget vurderes generelt at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet det vil lette samhandelen og samtidigt beskytte forbrugerne. Det findes principielt hensigtsmæssigt at fastsætte harmoniserede bestemmelser om maksimalgrænseværdier for vegetabiliske og animalske produkter.

10

Formål og indhold

Beskrivelsen af forslaget relaterer sig til den tekst, der forhandles i Rådets arbejdsgruppe, og som på visse punkter er ændret i forhold til Kommissionens oprindelige forslag.

Forslaget har til hensigt at ophæve og erstatte de fire gældende rammedirektiver, 76/895/EØF, 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF, med henblik på forenkling i form af en enstrengt procedure for derved at opnå klarhed på et kompliceret lovgivningsområde. Dette forslag har en nær tilknytning til Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler.

Specifikke regler for foderstoffer, hvad angår de forbudte klorerede pesticider (DDT o.l.) findes i direktiv 2002/32/EF om uønskede stoffer i foderstoffer. Heri findes definitioner, hvad angår brug af foderstoffer. Dette direktiv påvirkes ikke ved denne forordning. Det vil sige, at for de forbudte pesticider i foderstoffer gælder reglerne i direktivet om uønskede stoffer i foderstoffer. Alle andre pesticider i fødevarer og foderafgrøder, som også anvendes til konsum, reguleres af denne forordning, og foderstoffer beregnet til fødevarerproducerende dyr vil blive omfattet løbende.

Forordningen har til formål at øge beskyttelsen af folkesundheden, idet den skal sikre, at pesticidrester ikke forekommer i mængder, der udgør en uacceptabel risiko for menneskers og dyrs sundhed. Der er således foreslået, at man som generel foranstaltning introducerer en fast MRL (maksimalgrænseværdi) på 0,01 mg/kg for samtlige pesticidrester, hvor der ikke er fastlagt en konkret MRL (baseret på videnskabelig vurdering og god landbrugsmæssig praksis). Grænsen på 0,01 mg/kg er udtryk for den generelle detektionsgrænse for visse stoffer og får virkning som en aktionsgrænse ved overskridelser.

I forbindelse med evaluering af gamle stoffer eller ved vurdering af nye stoffer, vil der blive fastsat en detektionsgrænse for det pågældende stof, der kan afvige fra 0,01 mg/kg, da disse kan have en anden detektionsgrænse end 0,01 mg/kg.

Til trods for, at området for fremtiden tilsigtes at være totalharmoniseret, er der i artikel 13 givet mulighed for, at man i undtagelsestilfælde kan tillade anvendelse af et aktivstof, selv om grænseværdien ikke kan overholdes. Denne mulighed er forbeholdt særlige tilfælde og begrænset til en kortvarig periode, forbeholdt efterfølgende godkendelse på EU-niveau og underkastet markedsføringsbegrænsninger. Undtagelsesreglen relaterer sig til den allerede eksisterende mulighed i artikel 8, stk. 4 i direktiv 91/414/EØF.

For så vidt angår produkter fra tredjelande kan der fastsættes importtolerancer, dvs. MRL's for at hindre, at import af varerne forbydes pga. indførelse af den generelle detektionsgrænse. Importtolerancer vil blive fastsat på baggrund af samme datakrav som øvrige MRL's.

Der kan i undtagelsestilfælde være behov for at fastsætte MRL's efter en forenklet procedure, f.eks. som følge af miljøforurening eller anden kontamination. MRL kan i disse tilfælde være gældende i op til 10 år.

11

Fastsættelse af MRL kan ligeledes ske på baggrund af optagelse på bilag I til direktiv 91/414/ EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler. Forslaget fastlægger en centraliseret procedure for fastlæggelse af MRL's og rollerne for de forskellige aktører på området, herunder Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA).

Som forslaget nu er udformet bliver medlemslandenes nationale institutter og EFSA ansvarlige for risikovurderingen i forbindelse med fastsættelse af MRL's, og Kommissionen varetager risikohåndteringen i samarbejde med medlemslandene. I Kommissionens oprindelige forslag til forordningen fremgik, at en ansøgning skulle stiles til en medlemsstat, som efterfølgende skulle sende ansøgningen til vurdering i EFSA. I dette system fungerede medlemsstaten udelukkende som en postkasse. Denne løsningsmodel havde imidlertid ikke tilslutning hos medlemsstaterne, bl.a. fordi fastsættelse af MRL's på pesticidområdet er tæt knyttet til selve godkendelsesproceduren for sprøjtemidler.

Som forordningsforslaget ser ud nu, vil medlemsstaten i forbindelse med en ansøgning om fastsættelse af MRL foretage en risikovurdering af ansøgningen, hvorefter den indstiller et forslag til en MRL til EFSA. EFSA tager i sin vurdering højde for diverse variable indtag i medlemsstaterne. I forbindelse med behandling ved EFSA indeholder forslaget to alternativer til sagsgang afhængig af forespørgslens tekniske karakter. EFSA indstiller herefter forslag til en MRL til Kommissionen, som så udarbejder et udkast til behandling i komitéprocedure. Det kan imidlertid ved forordningen besluttes, at evaluering af en ansøgning skal udføres af en rapporteurmedlemsstat udpeget i komitéprocedure, jf. dir. 91/414.

Ansøger om fastsættelse af en MRL kan være et medlemsland, interesserede parter, herunder importører og producenter eller alle parter. Ansøgningen sendes i tilfælde, hvor den baseres på en anvendelse i en medlemsstat, til den pågældende medlemsstat og i øvrige tilfælde, fx importtolerancer, til EFSA. Disse vurderer indsendte data og fremkommer inden for fastsatte frister med indstillinger om MRL til Kommissionen. Et resumé af ansøgningen sendes til medlemslandene, som har mulighed for at rekvirere dossieret. EFSA afgiver en begrundet udtalelse inden for en fastsat frist. Den endelige MRL fastsættes på Kommissionens initiativ i en forskriftsprocedure.

Forslaget giver mulighed for, at medlemslandene kan opkræve gebyr for det udførte arbejde i forbindelse med rapportearbejdet udført i henhold til direktiv 91/414/EØF. Rapporteur-arbejdet besår i at vurdere og koordinere informationer vedrørende de nationale godkendelser med henblik på at fastsætte MRL. Forslaget giver endvidere medlemsstaterne mulighed for at opkræve et gebyr i forbindelse med risikovurdering af en ansøgning om fastsættelse af en MRL. Medlemsstaterne kan inddrive omkostningerne ved det arbejde, der er forbundet med at fastsætte, ændre eller slette maksimalgrænseværdier eller importtolerancer, eller ved alt andet arbejde som følge af forpligtelserne i denne forordning ved hjælp af et gebyr eller en afgift. G

ebyret skal fastlægges på en gennemsigtig måde og svare til de faktiske omkostninger ved det pågældende arbejde.

Det oprindelige forslag udelukkede muligheden for fastsættelse af nationale MRL's

12

efter 30. juni 2004. I det reviderede forslag er denne frist ændret til at være senest ved ikrafttrædelsen af bilag 1, som angiver hvilke produkter forordningen regulerer. Nationale MRL's, som er fastsat inden denne frist, vil efter endt vurdering blive harmoniseret med henblik på optagelse på forordningens bilag III ved forordningens ikrafttrædelse.

Forslaget indeholder diverse bilag, der indeholder oplysninger om produktgrupper, allerede eksisterende MRL's, midlertidige MRL's, oplysninger vedrørende fortyndings- og tørringsfaktorer samt analysemetoder. I det foreliggende forslag er bilagene ikke udfyldt, hvilket vil blive gjort i forskriftsprocedure.

MRL fastsættes bl.a. på baggrund af restkoncentrationsforsøg, som defineres ud fra god landbrugsmæssig praksis (GAP), samt ud fra en vurdering af stoffets toksikologiske effekt. Forslaget åbner herudover op for fastsættelse af MRL på baggrund af overvågningsdata. Dette sker bl.a. med henblik på fastsættelse af MRL's for honning, hvor det ikke er muligt at udføre restkoncentrationsforsøg.

Forslaget forpligter EFSA til at udvikle og vedligeholde en database, som Kommissionen og medlemslandenes ansvarlige myndigheder har adgang til, og som indeholder de videnskabelige oplysninger, der er relevante i forbindelse med fastsættelse af MRL. Endvidere oprettes en database med EU-retsforskrifter for MRL's for pesticidrester, der skal gøres tilgængelige for offentligheden.

Oprindeligt indeholdt forslaget bestemmelser om, at medlemslandene hvert år tilrettelægger nationale overvågningsprogrammer i overensstemmelse med kontrolforordningen, der p.t. er under forhandling. Hertil kommer, at Kommissionen og EFSA koordinerer et EF-overvågningsprogram, der vedtages efter komitéproceduren. Forordningsteksten er blevet ændret således, at den ikke specifikt nævner overvågningsprogrammer, men i stedet opererer med kontrolprogrammer, der ligeledes kan omfatte overvågning. Således er teksten i overensstemmelse med kontrolforordningen. Forslaget forpligter medlemsstaterne til at udarbejde flerårige kontrolprogrammer. Pt. har Danmark kun etårige kontrolprogrammer.

Det foreslås, at medlemslandene fastsætter sanktioner, der "skal være effektive, stå i forhold til overtrædelsens alvor og virke afskrækkende". Dernæst anføres, at Kommissionen på baggrund af EF-årsrapporten om resultater af kontrollen kan fremsætte anbefalinger vedrørende nødvendige foranstaltninger, som følge af overtrædelser af MRL's.

Forslaget indeholder en række hjemler til, at Kommissionen kan fastsætte nærmere bestemmelser efter forskriftsproceduren, jf. artikel 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF **om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.**

Udtalelser

Europa-Parlamentets **udtalelse** foreligger endnu ikke. Udtalelsen forventes vedtaget på plenarsamlingen 19.-22. april 2004.

Den danske bekendtgørelse nr. 122 af 25. februar 2004 om pesticidrester i fødevarer og foderstoffer implementerer de gældende rammedirektiver på området. Bekendtgørelsen gengiver de fastsatte MRL's i form af kodificerede bilag. Endvidere implementerer denne bekendtgørelse reglerne vedrørende pesticidrester i babymad. Udover EU-maksimalgrænseværdier indeholder bekendtgørelsen bilag med ikke-harmoniserede nationale MRL's. Størsteindholdet af uønskede produkter i foderstoffer (bl.a. de forbudte klorerede pesticider) er implementeret i bekendtgørelse nr. 448 af 25. juni 1998 om foderstoffer senest ændret ved bekendtgørelse nr. 115 af 24. februar 2003.

Konsekvenser

Forslaget skønnes at øge beskyttelsesniveauet i Danmark, især på grund af fastsættelse af en generel detektionsgrænse for de pesticidrester, der endnu ikke er vurderede.

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser, da forslaget foreligger som en forordning, der vil være umiddelbart gældende. En vedtagelse vil dog indebære, at den nugældende bekendtgørelse nr. 122 af 25. februar 2004 om pesticidrester i fødevarer og foderstoffer skal ophæves.

Forslagets overdragelse af kompetence til Kommissionen til at fastlægge detaljerede prøveudtagningsprogrammer kan medføre merudgifter til kontrolsystemet. Forslaget vil få erhvervsøkonomiske konsekvenser, såfremt muligheden for opkrævning af gebyr i forbindelse med rapporteurlandets vurdering ved optagelse på bilag I til direktiv 91/414/EØF vedtages og yderligere, idet forslaget er udformet således, at det giver medlemsstaterne mulighed for at opkræve et gebyr i forbindelse med risikovurdering af en ansøgning om fastsættelse af en MRL. Medlemsstaterne kan inddrive omkostningerne ved det arbejde, der er forbundet med at fastsætte, ændre eller slette maksimalgrænseværdier eller importtolerancer, eller ved alt andet arbejde som følge af forpligtelserne i denne forordning ved hjælp af et gebyr eller en afgift. Gebyret skal fastlægges på en gennemsigtig måde og svare til de faktiske omkostninger ved det pågældende arbejde. Det er således ikke længere et gebyr, der udelukkende er knyttet til rapporteurlandets vurderinger, men omhandler medlemsstaternes mulighed for at opkræve et gebyr i forbindelse med fastsættelse af MRL's generelt.

I dag foretager Danmarks Fødevarer- og Veterinærforskning (DFVF) vurderinger af ansøgninger om fastsættelse af MRL's som led i Miljøstyrelsens godkendelsesprocedure – dvs. for så vidt angår ansøgninger om godkendelse af et sprøjtemiddel på det danske marked. Dette arbejde forestås pt. uden gebyrfinansiering.

Når forordningen træder i kraft, vil der kunne blive tale om, at DFVF ikke blot skal vurdere fastsættelse af MRL's på baggrund af anmodninger om godkendelse af et sprøjtemiddel i Danmark. Alle med en interesse i fastsættelse af en MRL på EU-niveau (for at undgå at blive klemmt af den kommende generelle grænse på 0,01 mg/kg) vil være frit stillet mht., hvor den pågældende ønsker at søge om fastsættelse af en MRL. Det vil sige også udenlandske producenter kan vælge at ansøge i Danmark med henblik på fastsættelse af en MRL, for derefter at ansøge om godkendelse af sprøjtemidlet på normal vis i det konkrete land, hvori det ønskes godkendt jf. dir. 91/414. Ved komitéprocedure **kan det** dog i konkrete tilfælde besluttes, at det jf. 91/414 udpegede

rapporteurland skal behandle ansøgningen.

Høring

Forslaget har i medfør af fødevarerlovens § 6, stk. 1, været sendt i høring til en bred kreds af organisationer og myndigheder.

Coop Danmark A/S hilser generelt forslaget velkomment. Dog ønsker Coop Danmark A/S oplyst, om konsekvensen af forslaget medfører, at bilag 6 og 7 i pt. gældende bekendtgørelse nr. 184 af 20/3 2003 ophæves (og erstattes af provisoriske EF-maksimalgrænseværdier), ligesom de ikke finder at kunne udtale sig endeligt om forslaget, førend de ikke udfyldte bilag er fremsendt, herunder de specifikke koncentrations- og fortyndingsfaktorer for tørrede og forarbejdede produkter.

Landbrugsraadet har meddelt, at dets medlemsorganisationer overordnet er positive over for, at der sker en harmonisering af grænseværdierne for pesticidrester i vegetabiliske og animalske produkter. I den forbindelse pointeres imidlertid, at det er opfattelsen, at den centrale godkendelsesproces ikke må give anledning til forringelse eller forsinkelse af grænseværdifastsættelsen, herunder især for så vidt angår a) udvidet anvendelse/provisorisk anvendelse og b) off-label brug.

Man har et forbehold i relation til artikel 13, der vedrører bestemmelsen om, at der fastsættes en maksimalgrænseværdi svarende til detektionsgrænsen for samtlige stoffer, der ikke er vurderet. Bestemmelsen kan efter organisationernes opfattelse medføre et helt unødvendig dokumentationsbyrde for virksomhederne, og Landbrugsraadet skal på denne baggrund anmode om, at der i de videre drøftelser på arbejdsgruppeniveau tages behørigt højde herfor.

SiD har meddelt, at man støtter forslaget.

Økonomaforening en har meddelt, at man finder forslaget positivt; men at man i øvrigt helst så fødevarer uden pesticidrester.

KVL har meddelt, at man ikke har bemærkninger til forslaget.

Forslaget har endvidere været sendt i høring i § 2-udvalget og i Det Rådgivende Fødevarerudvalg. Coop Danmark A/S og Landbrugsraadet (på vegne af Dansk Landbrug, Dansk Erhvervsgartnerforening, Det Danske Fjerkræråd, Danske Slagtørier, Kødbranchens Fællesråd og Mejeriforeningen) har i den forbindelse gentaget tidligere afsendte høringssvar.

Sagen har på ny været forelagt §2-udvalget (landbrug) den 13. april 2004 i forbindelse med gennemgang af dagsorden for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 26. – 27. april 2004. Landbrugsrådet bemærkede i den forbindelse, at man finder forslaget grundlæggende fornuftigt, herunder at der sker en harmonisering af fastsættelsen af grænseværdierne. Dog havde man et forbehold for, hvorledes grænseværdifastsættelsen skulle fungere i overgangsperioden. Danmarks Naturfredningsforening udtrykte

bekymring for, ~~at det kunne blive~~ **den laveste fællesnævner, der bliver** grænseværdi, når der skete EU-harmonisering.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg
Forslaget er senest blevet forelagt Folketingets Europaudvalg den 12. december 2003 i forbindelse med rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 17.-19. december 2003, jf. **aktuelt notat oversendt den 4. december 2003.**

Der er fremsendt grundnotat om forslaget den 10. april 2003.

5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om krav til foderstofhygiejne
KOM (2003) 180
Nyt notat.

Baggrund
Kommissionen har den 15. april 2003 ved dokument KOM (2003) 180 endelig fremsendt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om krav til foderstofhygiejne.

Forslaget bygger på de principper for fødevarerikkerhed, der er beskrevet i Kommissionens Hvidbog om fødevarerikkerhed. Forslaget skal udfylde foranstaltning nr. 25.

Forslaget skal erstatte Rådets direktiv 95/69/EF om godkendelse og registrering af visse foderstofvirkomheder (godkendelsesdirektivet) samt Kommissionens direktiv 98/51/EF om gennemførelsesbestemmelser til godkendelsesdirektivet samt udbygge disse regelsæt.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og 152 (4) (b) og skal behandles efter proceduren for fælles beslutningstagen i TEF artikel 251.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmøde (landbrug og **fiskeri**) **den 26.-27. april med henblik på** opnåelse af politisk enighed efter Europa-Parlamentets førstebehandling.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet
BSE-krisen samt flere alvorlige tilfælde med forurening af foderstoffer med dioxin, nitrofen, hormoner m.v. er baggrunden for, at Kommissionen har fremsat forslag om en udbygning af de eksisterende regler, således at der opnås et højere niveau af foder- og fødevarerikkerhed.

Regulering på EU-niveau er en forudsætning for at kunne opnå det ønskede sikkerhedsniveau for alle foderstoffer og for at kunne sikre **sporbarheden**.

proportionalitetsprincippet.

Formål og indhold

Nedenstående beskrivelse af forslaget bygger på Kommissionens oprindelige forslag inklusive de ændringer, der er foretaget som følge af forhandlingerne og Europa-Parlamentets udtalelse, og som nu er sammenskrevet i formandskabets samlede kompromispakke. Hovedformålet med forslaget er at sikre en systematisk gennemførelse af jord-til-bord-princippet, som omfatter alle led i foderstofkæden. Dette skal ske ved bl.a. at kunne garantere sikkerheden for alle foderstoffer, ved at sikre, at alle foderstofvirksomheder drives i overensstemmelse med harmoniserede hygiejnekrav, og ved at sikre sporbarhed.

Forslaget retter sig mod alle fodervirksomheder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 (Fødevarerforordningen). Forslaget omfatter herunder bedrifter, som producerer, tilvirker eller opbevarer foder til fodring af dyr på egen bedrift, samt alle virksomheder, som med eller uden gevinst for øje udfører en hvilken som helst aktivitet, der indgår som led i produktion, fremstilling, tilvirkning, opbevaring, transport eller distribution af foder. Forslaget omfatter desuden import og eksport af foder hhv. fra og til tredjelande og endvidere de bedrifter, der fodrer dyr, som indgår i fødevarereproduktionen.

Følgende aktiviteter er undtaget fra forslaget: 1) egenproduktion af foder til fødevarereproducerende dyr, der anvendes til eget forbrug; 2) egenproduktion af foder til ikke-fødevarereproducerende dyr 3) fodring af fødevarereproducerende dyr, der anvendes til eget brug, eller som i små mængder leveres fra producenten til den endelige forbruger eller til en lokal detailforretning; 4) direkte leverancer af små mængder af produkter fra primærproduktionen af foder, fra producenten til andre bedrifter lokalt og til brug på disse bedrifter; 5) fodring af ikke-føde-varereproducerende dyr, og 6) detailhandel med foder til selskabsdyr.

Forordningen tager udgangspunkt i Fødevarerforordningens præcisering af, at det er lederen af foderstofvirksomheden, der har det primære retlige ansvar for at garantere sikkerheden af foderstofferne.

∞ ( )
∞ ∞ , ∞
! "\$\$\$
(" % # & \$ \$
(& kontrolpunkter)) svarende til Codex Alimentarius' principper for føde-varehygiejne.

Forslaget indeholder bl.a.:

(∞ ,)
∞ r, der producerer,
håndterer eller anvender foderstoffer, samt forbud mod at drive virksomhed uden registrering.

Garantien skal dække de totale omkostninger, som en virksomhed kan holdes til ansvar for som en direkte konsekvens af tilbagetrækning fra markedet, behandling og/eller destruktion af ethvert foder samt dyr og fødevarer pro .
* ∞∞ 12 ∞ !
ådt i kraft.

Desuden stiller forordningen bl.a. krav om, at myndighederne i medlemslandene:

1 & ∞
∞ , ! ∞ ∞ ,
! ∞ 95/69/1
( ) 98/51/1
(∞ ∞∞).
& ∞ ,
∞ eles. Dette gælder dog ikke for virksomheder, som alene
forhandler foder uden at have foderet på egen virksomhed.

1 , ∞ ∞ ,

19

∞ , ∞
∞ &
!
floven.

Fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i forordningen.

Fastsætter eventuelle nationale regler for de aktiviteter, der ikke er omfattet af forordningen, herunder bl.a. fodring af fødevarerproducerende dyr, der anvendes til eget brug, eller som i små mængder leveres fra producenten til den endelige forbruger eller til en lokal d , ∞ r
af små mængder af foderstoffer fra primærproducenten til andre bedrifter lokalt og til brug på disse bedrifter.

7

& , ∞
\$ 8 # ∞

1) . ∞ , & , &
∞ ∞ ∞
! 1) . ∞

le nationale vejledninger til Kommissionen, som skal registrere dem og gøre dem tilgængelige for medlemsstaterne.

1 over alle registrerede foderstofvirksomheder og landbrugsbedrifter og gør dette tilgængeligt for offentligheden.

1 ∞
. * ∞ ∞ !

! ∞ 19 liste tilgængelig for offentligheden.

Forslaget fastsætter, at bl.a. følgende kan vedtages i en komitéprocedure:

1) . "###) &

& Codex Alimentarius dokumenter og efter konsultation af Fødevareautoriteten, ∞ foder, kriterier for, hvornår virksomheder skal godkendes og ikke blot registreres, ∞ rtifikater, foranstaltninger for at lette gennemførelsen af HACCP-principperne, herunder for små virksomheder, og tilpasning af forordningens bilag I-III under forudsætning af, at det ikke går ud over forordningens mål om at sikre foderhygiejne.

Endeligt etableres der med forslaget et hurtigt varslingsystem (Rapid Alert System) i lighed med det system, der blev indført med Fødevareforordningen om direkte eller indirekte sundhedsrisiko for mennesker på grund af fødevarer eller foder. Med dette forslag udvides systemet til også at omfatte foder til ikke-fødevareproducerende dyr. Varslingssystemet omfatter **herefter** alt foder, der udgør en risiko, ikke kun for

20

mennesker, men også for dyr generelt og for miljøet.

Udtalelser

Formandskabets kompromistekst har imødekommet Europa-Parlamentet på stort set samtlige punkter. **Europa-Parlamentet** har derfor ! ∞ 31. ∞

1. edtaget forslaget/kompro^m spakken.

Gældende dansk ret

^F derstofloven med tilhørende ekendtgørelser, herunder: foderstofbekendtgørelsen

^T Isætningsstofbekendtgørelse^c
Registreringsbekendtgørelseⁿ

Indførselsb^e endtgørelsen

Salmonel^l bekendtgørelsen

Egenkontrollbekendtgørelsen

Foderbetalingsbekendtgørelsen

Økologibekendtgørelsen

Rådets Forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler, som senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 392/2004 af 24. februar 2004 om ændring af forordning (EØF) nr. 2092/91.

Konsekvenser

Forordningen træder i kraft i forbindelse med offentliggørelsen, men skal først anvendes fra tidligst 1. januar 2006. Fra denne dato skal også kontrolforordningen anvendes. Disse to forordninger repræsenterer tilsammen et nyt kontrolkoncept, hvorefter foderstofområdet skal reguleres efter de samme principper som fødevarerområdet. Hvor foderhygiejneforordningen præciserer virksomhedernes ansvar, er kontrolforordningen rettet mod myndighedernes opgaver. Foderstofkontrollen skal således fra 2006 være struktureret efter disse to forordninger. Dette nye kontrolkoncept vil medføre et radikalt skift i foderstofkontrollens karakter, og det vil desuden være nødvendigt at øge kontrolindsatsen væsentligt – både overfor de nuværende virksomheder og en række andre typer virksomheder (bl.a. transport- og lagervirksomheder), som ikke tidligere er blevet kontrolleret.

Vedtagelse af forslaget vil kræve tilpasning på bekendtgørelsesniveau. Det skønnes endvidere, at forslaget kan medføre behov for tilpasning på lovniveau.

∞ , ∞ ∞
∞ & , ! & , ∞
∞ ∞
.
,

21

∞ , & . !
∞ & ! &
"###) , ..
& .
edninger.

Der forventes omkostninger i forbindelse med forberedelse og iværksættelse af forordningen, herunder:

9 ∞ ;<) .
!
∞ ,
der skal danne grundlag for den efterfølgende kontrol.

7 . og udsendelse af ansøgningsskemaer.
Uddannelse af personale, der skal føre tilsyn med virksomheder og bedrifter.
(virksomheder, der er

godkendt/registreret i henhold til godkendelsesdirektivet med notifikation om aktiv status.

Registrering af ansøgninger og registrering af øvrige virksomheder og landbrugsbedrifter.

∞∞ ∞ , , ..
aget, bl.a. omfatter følgende opgaver:

Foderstofområdet er i dag stort set fuldt brugerfinansieret ved gebyrer. Beregningerne af de økonomiske konsekvenser ved implementeringen af forordningen er behæftet med en del usikkerhed, men er skønsmæssigt opgjort til ca. 15 mio. kr. Driftsudgifterne ved gennemført implementering anslås at udgøre ca. 6-8 mio. kr. pr. år.

Foderstofvirksomheder, herunder navnlig landbrugsbedrifter, lager- og transportvirksomheder, må forvente øgede omkostninger til etablering og vedligeholdelse af programmer for "god praksis" (GMP). Desuden må der for mange foderstofvirksomheder og en del landbrugsbedrifter forventes øgede omkostninger til iværksættelse og vedligeholdelse af HACCP-baseret kvalitetsstyring. Kravet om sporbarhed vil sandsynligvis medføre anlægsomkostninger til ombygning og eventuel udvidelse af lagerfaciliteter, så det bliver muligt at holde de enkelte foderpartier adskilt.

Bestemmelsen om, at virksomhederne skal fremlægge bevis for, at de er dækket af en finansiel garanti, som krævet i henhold fællesskabslovgivningen, afventer Kommissionens analyse samt forslag til, hvorledes et garantisystem hensigtsmæssigt vil kunne indføres i EU. Det er derfor ikke muligt at beregne, hvilke økonomiske konsekvenser denne bestemmelse vil få for foderstofsektoren.

Gennemførelse af forslaget vil øge beskyttelsesniveauet for menneskers og dyrs sundhed samt miljøet.

22

Høring

Forslaget KOM (2003) 180 endelig har været i høring i § 2-udvalget (landbrug) og Det Rådgivende Fødevareudvalg 8. maj 2003.

DAKOFO nærer stor tvivl om, hvorvidt lande udenfor EU kan og vil følge alle de krav, som findes i forslaget. Efter DAKOFO's opfattelse vil indførelsen af HACCP-systemet medføre en ikke ubetydelig omkostning for foderstofvirksomhederne. Derfor finder *man, at det virker åbenlyst konkurrenceforvridende, at primærproducenterne ikke kræves underlagt samme kontrol.*

(Fødevareministeriet skal hertil bemærke, at der i forhandlingerne har været intense drøftelser grænsedragningen skal være mellem bedrifter, der skal følge GMP og bedrifter, der udover GMP skal etablere HACCP-baseret kvalitetsstyring. Fødevareministeriet kan oplyse, at der i kompromisforslaget, når det gælder bedrifterne, kun er krav om, at de, der anvender tilførselsstoffer eller forblandinger med indhold af tilsætningsstoffer skal etablere HACCP-baseret kvalitetsstyring.)

DAKOFO ser store problemer for foderstofvirksomhederne med at kunne stille en finansiel sikkerhed, f.eks. en forsikring til at dække omkostningerne ved risici i forbindelse med deres virksomhed samt med omkostninger ved at trække produkter tilbage fra markedet og/eller destruere foder og fødevarer fremstillet heraf. *Om en sådan forsikringsmulighed eksisterer, er ikke DAKOFO bekendt.*

(Fødevareministeriet skal hertil bemærke, at der i kompromisforslaget er foretaget en radikal ændring af artikel 8, jf. det ovenfor beskrevne.)

DAKOFO mener ikke, at der bør udarbejdes nationale vejledninger, men derimod EU-vejledninger, således at alle regler, betingelser og *vilkår er ens for alle aktører i*

medlemslandene, med henblik på at sikre den fri bevægelighed over grænserne.

(Fødevarerministeriet skal hertil bemærke, at der i kompromisforslaget er foretaget en ændring artikel 21, således, at der som udgangspunkt skal udarbejdes EF-vejledninger, og kun hvor nødvendigt nationale vejledninger. Det er dog frivilligt, om virksomheder og bedrifter vil anvende disse vejledninger.)

DAKOFO forudser endvidere, at forslaget medfører øgede omkostninger i alle led. I den forbindelse finder DAKOFO, at de øgede omkostninger i kontrolledet bør finansieres af det offentlige, idet det bør anses for at være en samfundsopgave at udføre denne kontrol.

Specialarbejderforbundet (SID) støtter forslaget, da det vurderes at medvirke til en øget beskyttelse af mennesker og dyr. SID bemærker dog, at der under afsnittet personale bør tilføjes en sætning om, at ansatte får en form for uddannelse vedrørende håndtering af foderstofferne, således at der ikke kun foreligger skriftlige oplysninger om opgavens art, men at personalet har haft mulighed for at få mere detaljeret oplysning om HACCP-principperne.

23

Fødevarerindustrien finder, at forslaget også burde rette fokus på de kontamineringskilder, som består eksternt for fødevarekæden. Som eksempel nævnes dioxin-/PCB-sagerne, som alle havde deres egentlige forureningskilder uden for fødevarekædens aktører. Derfor finder Fødevarerindustrien, at man i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget burde fremlægge foranstaltninger, som med tiden vil reducere de typer af emission/forureningsrisici, som udgør *de væsentligste faktorer, og dermed også er basis for de mest omkostningstunge forholdsregler i fødevarekæden.*

(Fødevarerministeriet finder, at foranstaltninger til reduktion af emission/forureningsrisici henhører under miljøforanstaltninger og derfor ikke skal være omfattet af forslaget til forordningen om foderstofhygiejne.)

Fødevarerindustrien finder, at undtagelsen af primærproducenterne fra HACCP-principperne sandsynligvis vil vise sig at være uheldig ud fra en helhedsbetragtning, fordi mange kontamineringsager vil kunne have basis i primærproduktionen pga. den i dette led *betydelige* produktion (dyrkning/lagring/konservering osv.) af de fødevareproducerende dyrs foder. Mykotoksiner (svampegifte) og pesticidrester kan nævnes som risici, der kan videreføres fra dette led og op gennem fødevarekæden, og som derfor burde "fejlsøges" efter samme principper som de øvrige aktører i kæden, dvs. med godkendelsesstandarder.

Fødevarerindustrien finder endvidere, at kravet om, at virksomhedslederne skal kunne stille finansielle garantier i den nuværende udformning, nærmest er at betragte som en umulighed pga. problemer med afgrænsningen mellem de respektive aktører samt den helt ukalkulerbare risiko, idet en given operatør ikke har indflydelse på forædlingsgraden af de afledte produkter i de efterfølgende led.

Desuden har forsigtighedsprincippet ifølge Fødevarerindustrien indført muligheden for myndighedernes kassering af partier/produkter, uden at der i juridisk forstand behøver at foreligge objektive indikationer såsom analyseresultater. I den forbindelse henvises bl.a. til det kommende pesticidregelsæt, hvor mange pesticider udfases/forbydes, og

hvor maksimalgrænseværdier for nogle vækster reduceres til under detektionsgrænsen til trods for, at der ikke foreligger en EU-oversigt over analysemetoder, som kunne danne kontraktlig baggrund for importører af frø eller foderstoffer fra tredjelande. Lovgivningen giver myndighederne mulighed for alene på "antagelsen" at kassere et parti med krav om destruktion eller re-eksport. I værste tilfælde får myndighederne først et advis, efter at produkterne er omsat til fødevarer, og de kan fordre fødevarerne trukket tilbage fra markedet og destrueret - uden at der kan kræves fremlæggelse af analytisk dokumentation for realiteterne.

Forslaget burde efter Fødevarerindustriens vurdering gennemgås med eksperter fra den internationale forsikringsbranche med henblik på at få ansvarsafgrænsninger i relation til forordningskravet samt økonomiske implikationer for foderstofproducenterne klarlagt.

Landbruksrådet bakker op om jord-til-bord strategien for at forhindre omsætning og